число трѣбва да бѫде по-голѣмъ, отъ колкото е; наопакы: кога найдено-то произведеніе отъ чястно-то на дѣлителя неможе да ся извади изъ раздѣленѫ-тѫ чясть отъ дѣлимо-то, то показва, че чястно-то е земено по-голѣмо, отъ колкото трѣбва да бѫде, та трѣбва да ся смали.

Забѣлѣжяніє 3. Кога при най-послѣдне-то дѣленіє отъ дѣлимо-то число остане остатъкъ, по-малъкъ отъ дѣлителя, то това показва, че дѣлимо-то не е свршено раздѣлено: зачтото освѣнь найдено-то количество въ чястно-то число трѣбва да бѫдѫть още и чясти отъ цѣло-то число; а какъ ся дѣли по-малко число на по-голѣмо, та излизать въ чястно-то и чясти отъ цѣлы единицы, това ще ся покаже въ III Отдѣлѣніе при дѣленіє съ дробны числа; затова тукъ въ дѣленіе съ цѣлы числа послѣдній остатъкъ ся пише цѣлъ на края до чястно-то число и подъ него ся подписва дѣлитель-тъ, а между нихъ ся поставя полягата чрьтица, та да показва, че дѣленіє-то не е свршено. За пр.

463 : 2=231½ остатъкъ
4 дѣлитель
06
6
03
2
1 послѣдній остатъкъ

II. Кога дѣлитель-тъ е по-голѣмъ отъ прьвѫ-тѫ цыфрѫ, что е отъ лѣво въ дѣлимо-то число, та неможе да ся вмѣсти въ нѣтъ ни единъ пѫть, тога притуряме до нѣтъ и слѣдуѭщѫ-тѫ цыфрѫ, та и въ двѣ-тѣ заедно трьсимъ, колко пѫти ся съдрьжява дѣлитель-тъ; найдено-то съдрьжяніе подписваме за прьвъ знакъ въ чястно-то число, послѣ умножяваме съ него дѣлителя и произведеніе-то изважда-ме не само изъ еднѫ-тѫ цыфрѫ отъ лѣво въ дѣлимо-то, нъ